

борава за хорските слабости и за правото учителните дѣла, и безъ церемония вика и мъжете, и жените да влѣзатъ въ градинката му, ако лѣтната горѣщина и да му не позволява да облѣче гореописаните шарени шалваре.

— Хората са раждатъ на свѣтътъ да са радватъ, казва Хаджи Генчо, а не да са мъчатъ.

— Ти, Хаджи, баремъ предъ Петковица не трѣба да излазяшъ на Пѣбли гащи . . . . Петковица ще каже на Петка; а Петко ще да са разсърди, и нѣма вече да ти харизва вино, казва баба Хаджийка.

Хаджи Генчо помисли малко и рече: „Гащите ми съжнисти.“

— Не съжнисти, каже само баба Хаджийка, и оставя непокорниятъ си мъжъ.

Въдигайки градинката е издѣлванъ кладенецъ, а тоя кладенецъ най-вѣрно може да ни изобрази характерътъ на Хаджи Генча.